

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Προσφυγής αρ. 16/2011

Μεταξύ:

LOGICOM SOLUTIONS LTD

Αιτητών

v.

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

Ζαχαρίας Τουλούρας, Πρόεδρος
Ανδρέας Χριστοφή, Μέλος
Νίκος Πιπτοκοπίτης, Μέλος
Κυριάκος Συρίμης, Μέλος

Αιτητές:

LOGICOM SOLUTIONS LTD

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Κωνσταντίνο Αδαμίδη, Δικηγόρο
2. Κώστα Καλοψιδιώτη, Εκπρόσωπο αιτούσας εταιρείας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΤΜΗΜΑ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Κώστα Αγρότη, Διευθυντή Τμήματος Υπηρεσιών Πληροφορικής
2. Σάββα Ιωάννου, Μέλος Επιτροπής Αξιολόγησης
3. Γιάννο Δημητρίου, Μέλος Επιτροπής Αξιολόγησης
4. Λάζαρο Χόππα, Μέλος Επιτροπής Αξιολόγησης

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 13 Ιουλίου, 2011

Α Π Ο Φ Α Σ Η

A. Με την παρούσα Προσφυγή, η εταιρεία «LOGICOM SOLUTIONS LTD» (στο εξής οι Αιτητές), προσβάλλει την απόφαση του Τμήματος Υπηρεσιών Πληροφορικής (στο εξής Αναθέτουσα Αρχή), να ακυρώσει το διαγωνισμό ΤΥΠ 2009/006/Α/Α «για την προμήθεια, Εγκατάσταση, Λειτουργία και Συντήρηση Ολοκληρωμένου Κεντρικού Συστήματος Διαχείρισης και Υποστήριξης Δικτύων και Συστημάτων (Help Desk System) για την Κυπριακή Δημοκρατία» με το αιτιολογικό ότι η ύπαρξη μόνο μίας έγκυρης προσφοράς παραβιάζει τις αρχές του ελεύθερου ανταγωνισμού.

B. ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1. Ο υπό εξέταση Διαγωνισμός προκηρύχθηκε με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 23.1.2009, στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 20.1.2009 και στον εγχώριο Τύπο.
2. Ακολουθήθηκε η ανοικτή διαδικασία με κριτήριο ανάθεσης τη χαμηλότερη τιμή και ως τελευταία ημερομηνία υποβολής των προσφορών ορίστηκε η 27.3.2009.
3. Η Επιτροπή Αξιολόγησης με έκθεση της προς το Συμβούλιο Προσφορών ημερομηνίας 25.2.2010 εισηγήθηκε την ακύρωση του διαγωνισμού με βάση τον Κανονισμό 34(5)(β) της Κ.Δ.Π. 201/2007.
4. Το Συμβούλιο Προσφορών σε συνεδρία του στις 23.3.2010 υιοθέτησε την εισήγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης και αποφάσισε την ακύρωση του Διαγωνισμού.
5. Στις 23.3.2010 η Αναθέτουσα Αρχή γνωστοποίησε στους Αιτητές και στους υπόλοιπους οικονομικούς φορείς την απόφασή της και ζητήθηκε όπως εκείνοι οι οικονομικοί φορείς που επιθυμούσαν να εξασκήσουν τα δικαιώματα που τους παρέχει ο Νόμος να παρατείνουν την εγγύηση συμμετοχής τους μέχρι τις 27.10.2010.

6. Οι Αιτητές με επιστολή τους ημερομηνίας 31.3.2010 διαβίβασαν στην Αναθέτουσα Αρχή τις αιτιάσεις τους και γνωστοποίησαν την πρόθεση τους να ασκήσουν Ιεραρχική Προσφυγή στην Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών εναντίον της πιο πάνω απόφασης της. Με την επιστολή αυτή οι Αιτητές διαβίβασαν και την ανανεωμένη εγγύηση συμμετοχής που τους ζητήθηκε από την Αναθέτουσα Αρχή η οποία είχε ισχύ μέχρι τις 27.10.2010.
7. Η Αναθέτουσα Αρχή με επιστολή της ημερομηνίας 8.4.2010 πληροφόρησε τους Αιτητές ότι η απόφαση του Συμβουλίου Προσφορών δεν επρόκειτο να αναθεωρηθεί.
8. Στις 19.4.2010 οι Αιτητές καταχώρησαν στην Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών την Ιεραρχική Προσφυγή υπ' αρ. 44/2010 εναντίον της πιο πάνω απόφασης της Αναθέτουσας Αρχής.
9. Με απόφαση της ημερομηνίας 23.8.2010 στην πιο πάνω Προσφυγή η ΑΑΠ ακύρωσε την απόφαση του Συμβουλίου προσφορών ημερομηνίας 23.3.2010.
10. Η Αναθέτουσα Αρχή με επιστολή της ημερομηνίας 25.10.2010 προς τους Αιτητές και τον οικονομικό φορέα Αχίος ζήτησε να της διαβιβάσουν μέχρι την 27.10.2010 την ανανεωμένη για περίοδο 6 μηνών εγγύηση της προσφοράς τους.
11. Οι Αιτητές απέστειλαν την ανανεωμένη εγγύηση συμμετοχής της προσφοράς τους με επιστολή τους ημερομηνίας 26.10.2010. Ωστόσο, ο οικονομικός φορέας Αχίος δεν ανταποκρίθηκε στην εν λόγω επιστολή.
12. Το Συμβούλιο Προσφορών σε συνεδρία του ημερομηνίας 3.3.11 αποφάσισε εκ νέου την ακύρωση του διαγωνισμού, στηριζόμενο αυτή τη φορά στον Κανονισμό 34(5)(ε) της ΚΔΠ 201/2007. Σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου *«η ύπαρξη μιας και μόνο έγκυρης προσφοράς παραβιάζει τις αρχές του ελεύθερου ανταγωνισμού και δεν δίνει το δικαίωμα της επιλογής της πιο συμφέρουσας για το κράτος προσφοράς. Περαιτέρω, το γεγονός ότι η προεκτιμημένη δαπάνη που έγινε από την Αναθέτουσα Αρχή απέχει σημαντικά τόσο από τη μοναδική έγκυρη*

προσφορά, όσο και από όλες τις υπόλοιπες που έχουν υποβληθεί, έχει ως αποτέλεσμα να μην μπορεί να θεωρηθεί ως αξιόπιστο μέτρο σύγκρισης για την εξαγωγή σωστών συμπερασμάτων κατά πόσο, η μοναδική έγκυρη προσφορά είναι συμφέρουσα για το κράτος».

13. Η απόφαση του Συμβουλίου Προσφορών κοινοποιήθηκε σε όλους τους οικονομικούς φορείς που υπέβαλαν προσφορά με επιστολή ημερομηνίας 18.3.2011.

14. Οι Αιτητές με επιστολή τους ημερομηνίας 18.3.2011 αποδέχθηκαν την παράταση της ισχύος της προσφοράς τους για περαιτέρω 6 μήνες και στις 30.3.2011 καταχώρησαν την παρούσα Προσφυγή εναντίον της πιο πάνω απόφασης της Αναθέτουσας Αρχής.

Γ. ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΙΤΗΤΩΝ

Οι Αιτητές υποστήριξαν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει καθότι οι προϋποθέσεις ακύρωσης διαγωνισμού όπως αυτές προβλέπονται στον κανονισμό 34(5)(ε) της ΚΔΠ 201/2007 δεν ικανοποιούνται. Ειδικότερα, με αναφορά σε νομολογία, προέβαλαν τη θέση ότι η έννοια του «σοβαρού μη προβλεπτού λόγου» που προνοεί ο κανονισμός 34(5)(ε) θα πρέπει να ερμηνεύεται στενά και κατ' αναλογία με τις προηγούμενες υποπαραγράφους του εν λόγω κανονισμού. Παραδείγματα που αναγνωρίστηκαν νομολογιακά ως «σοβαροί, μη προβλεπτοί λόγοι» ήταν η ποινική δίωξη λειτουργού της Αναθέτουσας Αρχής για ενδεχόμενα αδικήματα που σχετίζονται με το διαγωνισμό και η αναγραφή στην προκήρυξη του διαγωνισμού του ποσού της σύμβασης σε £ αντί €, νοουμένου ότι η ακύρωση γίνεται πριν το άνοιγμα των οικονομικών φακέλων. Επομένως, ισχυρίστηκαν οι Αιτητές, η ύπαρξη μόνο μιας έγκυρης προσφοράς, με δεδομένο μάλιστα το γεγονός ότι ο διαγωνισμός διενεργήθηκε με διαδικασία ενός φακέλου και οι προσφορές ανοίχθηκαν δημόσια κατά την τελευταία ημερομηνία υποβολής τους, δεν είναι δυνατόν να αποτελέσει σοβαρό, μη προβλεπτό λόγο ακύρωσης του διαγωνισμού.

Περαιτέρω, οι Αιτητές υποστήριξαν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται του αναγκαίου νομικού υποβάθρου, καθότι ο προβληθείς από την Αναθέτουσα Αρχή λόγος ακύρωσης του διαγωνισμού, δηλαδή η ύπαρξη μίας μόνο έγκυρης προσφοράς, δεν εμπίπτει στους προβλεπόμενους από τον Κανονισμό 34(5) λόγους ακύρωσης, αλλά αποτελεί αυτοτελή λόγο ακύρωσης, τηρουμένων των σχετικών προϋποθέσεων. Αναφερόμενοι στα πρακτικά του Συμβουλίου Προσφορών που σχετίζονται με τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης, οι Αιτητές υπέδειξαν ότι νομικό υπόβαθρο της απόφασης είναι η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην *Leisureland Hotel Enterprises Ltd v. Κυπριακής Δημοκρατία* (1993) 3 ΑΑΔ 538. Ωστόσο, επεσήμαναν ότι η εν λόγω απόφαση εκδόθηκε πριν την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση και πριν να τεθεί σε ισχύ η οδηγία 2004/18/EK δυνάμει της οποίας θεσπίστηκε ο νόμος 12(I)/2006 και κατ' επέκταση η ΚΔΠ 201/2007. Εξάλλου, στην *Leisureland* όπου κρίθηκε ότι με την παραμονή μίας μόνο έγκυρης προσφοράς, δεν μπορούσε να εξασφαλιστεί η πιο συμφέρουσα προσφορά, το κριτήριο ανάθεσης δεν ήταν η χαμηλότερη τιμή, όπως στην παρούσα υπόθεση, αλλά η πιο συμφέρουσα προσφορά. Το ίδιο κριτήριο, δηλαδή αυτό της πιο συμφέρουσας οικονομικά προσφοράς, το οποίο περιλαμβάνει αξιολόγηση με βάση πολλά κριτήρια εκ των οποίων ένα είναι και η τιμή, ήταν και στην απόφαση του ΔΕΚ στην υπόθεση C-27/98 *Fracasso* (1999) ECR 5697 και συνεπώς, σύμφωνα με τους Αιτητές δεν μπορούν να εφαρμοσθούν στην παρούσα υπόθεση οι νομολογιακές αρχές που αυτές καθιερώνουν. Αυτό γιατί, όταν το κριτήριο ανάθεσης είναι αποκλειστικά η χαμηλότερη τιμή, σε μια ανοικτή διαδικασία όπου οι προσφορές ανοίχτηκαν δημόσια, δεν εμφιλοχωρεί οποιοδήποτε στοιχείο κρίσης ή σύγκρισης. Ως εκ τούτου, οι Αιτητές ισχυρίστηκαν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται του αναγκαίου νομικού υποβάθρου και είναι παράνομη.

Πέραν των πιο πάνω, οι Αιτητές στηριζόμενοι στο γεγονός ότι η προσφερόμενη από τους Αιτητές τιμή ήταν εις γνώση της Αναθέτουσας Αρχής από το άνοιγμα των προσφορών στις 27.3.09, καθώς και στο ότι το γεγονός ότι οι Αιτητές ήταν οι μόνοι έγκυροι προσφοροδότες ήταν γνωστό από την 7.9.10, προέβαλαν ως λόγο ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης, το γεγονός ότι αυτή λήφθηκε κατά

παράβαση των αρχών της διαφάνειας, της χρηστής διοίκησης, της καλής πίστης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του ιδιώτη.

Τέλος, οι Αιτητές επεσήμαναν ότι το Συμβούλιο Προσφορών αποφάσισε την ακύρωση του διαγωνισμού, παρά το εύρημα της Επιτροπής Αξιολόγησης ότι η προσφορά των Αιτητών δεν ήταν ασυνήθιστα χαμηλή αλλά λογική, χωρίς να *«μνημονεύσει με την δέουσα επάρκεια το λόγο απόρριψης της εισήγησης – γνωμοδότησης»*, γεγονός που καθιστά την προσβαλλόμενη απόφαση ανατιολόγητη και συνεπώς ακυρωτέα, με βάση τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου.

Δ. ΘΕΣΕΙΣ ΑΝΑΘΕΤΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ

Αναφορικά με τον πρώτο λόγο ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης, η Αναθέτουσα Αρχή υποστήριξε ότι η απόφαση για ακύρωση του διαγωνισμού λήφθηκε με βάση το Νόμο 12(Ι)/2006, την ΚΔΠ 201/2007, καθώς και τον περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμο 158(Ι)/1999. Ειδικότερα, ανέφερε ότι το Συμβούλιο Προσφορών για τη λήψη της απόφασής του στηρίχθηκε σε γνωμάτευση της Νομικής Υπηρεσίας αλλά και σε σχετική Νομολογία. Τόνισε μάλιστα ότι η ύπαρξη μίας μόνο έγκυρης προσφοράς αποτελεί σοβαρό μη προβλεπτό λόγο, αφού έχει σαν αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η εξασφάλιση της πιο συμφέρουσας προσφοράς, ειδικά όταν απέχει σημαντικά από την προεκτιμημένη δαπάνη.

Όσον αφορά στο δεύτερο λόγο ακύρωσης, η πλευρά της Αναθέτουσας Αρχής, αρνήθηκε τον ισχυρισμό ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου και επανέλαβε τα όσα ανέφερε σχετικά με τον πρώτο λόγο ακύρωσης.

Συνοψίζοντας, η Αναθέτουσα Αρχή τόνισε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με την κείμενη πρωτογενή και δευτερογενή νομοθεσία και με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον. Τόνισε μάλιστα ότι ουδεμία πλάνη ή απουσία έρευνας υπήρξε κατά τη διαδικασία λήψης της απόφασης, αφού λήφθηκαν υπόψη οι υποβληθείσες

εκθέσεις αξιολόγησης καθώς και το σύνολο του περιεχομένου του διοικητικού φακέλου. Τέλος, η Αναθέτουσα Αρχή υποστήριξε ότι η απόφαση για ακύρωση του υπό εξέταση διαγωνισμού είναι δεόντως και επαρκώς δικαιολογημένη, όπως προνοείται από τη νομοθεσία και τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου.

Ε. Αφού ακούσαμε τις θέσεις των δυο πλευρών και κατόπιν μελέτης των σχετικών στοιχείων του Διοικητικού Φακέλου της υπόθεσης καταλήγουμε στα ακόλουθα:

Στην παρούσα υπόθεση η Αναθέτουσα Αρχή προέβη σε επανεξέταση της απόφασής της για ακύρωση του πιο πάνω αναφερόμενου διαγωνισμού, κατόπιν έκδοσης ακυρωτικής απόφασης από την ΑΑΠ στις 7.9.2010 στα πλαίσια της Ιεραρχικής Προσφυγής 44/2010. Με την εν λόγω απόφαση της η ΑΑΠ έκρινε ότι εσφαλμένα η Αναθέτουσα Αρχή είχε θέσει εκτός προδιαγραφών τους Αιτητές, με αποτέλεσμα να προβεί στην ακύρωση του διαγωνισμού. Κατά την επανεξέταση της απόφασής της, η Αναθέτουσα Αρχή είχε πλέον ενώπιον της μία μόνο έγκυρη προσφορά, αυτή των Αιτητών. Αφού μελέτησε την εισήγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης, ζήτησε γνωμάτευση από τη Νομική Υπηρεσία αναφορικά με την ευχέρεια της να ακυρώσει το διαγωνισμό, με δεδομένο το γεγονός ότι είχε ενώπιον της μία μόνο έγκυρη προσφορά. Η Δικηγόρος της Δημοκρατίας με γνωμάτευση της ημερομηνίας 11.2.2011 παρέθεσε το νομοθετικό και νομολογιακό πλαίσιο που διέπει την δυνατότητα ακύρωσης του διαγωνισμού από την Αναθέτουσα Αρχή, χωρίς ωστόσο να προβαίνει σε οποιαδήποτε εφαρμογή των κανόνων στα περιστατικά της παρούσας υπόθεσης. Με απόφαση του σε συνεδρία του στις 3.3.2011 το Συμβούλιο Προσφορών αφού μελέτησε τα ενώπιον του στοιχεία και την πιο πάνω αναφερόμενη γνωμάτευση της Νομικής Υπηρεσίας αποφάσισε την ακύρωση του διαγωνισμού με βάση τις πρόνοιες του Κανονισμού 34(5)(ε) της ΚΔΠ 201/2007, αναφέροντας μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

«Η ύπαρξη μιας και μόνο έγκυρης προσφοράς παραβιάζει τις αρχές του ελεύθερου ανταγωνισμού και δεν δίνει το δικαίωμα της επιλογής της πιο

συμφέρουσας για το κράτος προσφοράς. Περαιτέρω, το γεγονός ότι η προεκτιμημένη δαπάνη που έγινε από την Αναθέτουσα Αρχή απέχει σημαντικά τόσο από τη μοναδική έγκυρη προσφορά, όσο και από όλες τις υπόλοιπες που έχουν υποβληθεί, έχει ως αποτέλεσμα να μην μπορεί να θεωρηθεί ως αξιόπιστο μέτρο σύγκρισης για την εξαγωγή σωστών συμπερασμάτων κατά πόσο, η μοναδική έγκυρη προσφορά είναι συμφέρουσα για το κράτος».

Ο Κανονισμός 34(5) της ΚΔΠ 201/2007 ορίζει ότι: «Ακύρωση διαγωνισμού δύναται να αποφασιστεί για έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους λόγους.....(ε) όταν συντρέχει οποιοσδήποτε άλλος σοβαρός μη προβλεπτός λόγος τον οποίο το κατά περίπτωση αρμόδιο όργανο κρίνει δικαιολογημένο».

Οι Αιτητές ισχυρίζονται ότι η εν λόγω πρόνοια θα πρέπει να ερμηνεύεται στενά και κατ' αναλογία με τις προηγηθείσες υποπαραγράφους του κανονισμού. Η θέση αυτή μας βρίσκει σύμφωνους. Η αποδοχή της θέσης της Αναθέτουσας Αρχής θα ισοδυναμούσε με κατάργηση του Κανονισμού 34(5) που σαφώς έχει στόχο να περιορίσει την δυνατότητα των Αναθετουσών Αρχών να ακυρώνουν διαγωνισμό στις περιπτώσεις που είναι δίκαιο και εύλογο. Στην Υπόθεση υπ' αρ. 1051/1998, Χαράλαμπος Πηλακούτας Λτδ v. Δημοκρατίας, ημερομηνίας 24.3.99, τονίσθηκε ότι οι Αναθέτουσες αρχές κατά την άσκηση της ευχέρειάς τους για ανάκληση διαγωνισμών, οφείλουν, μεταξύ άλλων να εφαρμόζουν τις αρχές της χρηστής διοίκησης, της καλής πίστης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του ιδιώτη. Ειδικότερα, αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

«Αποτελεί καλώς εμπεδωμένη αρχή του διοικητικού δικαίου ότι η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας διέπεται από την υπεροχή του δημοσίου συμφέροντος, και από τις αρχές της χρηστής διοίκησης, της ισότητας, της καλής πίστης, της αναλογικότητας και της αμεροληψίας της διοίκησης (Δαγτόγλου «Γενικό Διοικητικό Δίκαιο», 3η Έκδοση, παραγ. 379, 380, 385, 394, 398 και 402).»

Όπως έχει ήδη αναφερθεί, η Αναθέτουσα Αρχή αποφάσισε ότι η ύπαρξη μίας μόνο έγκυρης προσφοράς επιβάλλει την ακύρωση του διαγωνισμού. Κρίνουμε ότι το

συμπέρασμα αυτό δεικνύει πλάνη περί το νόμο, εφόσον αν αυτή ήταν η πρόθεση του Νομοθέτη, θα καταγραφόταν σαφώς ως ένας από τους λόγους ακύρωσης που περιλαμβάνει ο Κανονισμός 34(5) της ΚΔΠ 201/2007. Πράγματι, όπως φαίνεται και από τη νομολογία στην οποία αναφέρθηκαν και οι δύο πλευρές, η ύπαρξη μίας μόνο έγκυρης προσφοράς μπορεί να αποτελέσει λόγο ακύρωσης του διαγωνισμού, κάτω όμως από περιστάσεις που το δικαιολογούν. Εν πάση περιπτώσει θα ήταν παράλογο να θεωρήσουμε ως μη προβλεπτό ενδεχόμενο στα πλαίσια ενός διαγωνισμού την ύπαρξη μίας μόνο έγκυρης προσφοράς. Μάλιστα, δεν μπορούμε να παραγνωρίσουμε την επισήμανση των Αιτητών ότι στις περιπτώσεις που το Δικαστήριο επέτρεψε την ακύρωση διαγωνισμού δεν επρόκειτο για διαγωνισμούς με κριτήριο αποκλειστικά την χαμηλότερη τιμή, όπως στην παρούσα υπόθεση, αλλά την πιο συμφέρουσα από οικονομικής άποψης προσφορά. Επομένως, η ανάγκη για σύγκριση ανάμεσα σε διάφορες προσφορές και για ανάθεση στην πιο συμφέρουσα από οικονομικής άποψης, η οποία κατοχυρώνεται με αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η Fracasso ανωτέρω, δεν προκύπτει και κατ' επέκταση δεν εφαρμόζεται στην παρούσα υπόθεση.

Πέραν των πιο πάνω, επισημαίνουμε ότι με βάση το άρθρο 28(3) του Περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου 158(Ι)/1999, απλή επίκληση του δημοσίου συμφέροντος από διοικητικό όργανο που εκδίδει απόφαση δεν συνιστά επαρκή αιτιολογία, εκτός αν γίνεται αναφορά σε συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του αρμοδίου οργάνου. Ανατρέχοντας στην απόφαση του Συμβουλίου Προσφορών διαπιστώνουμε ότι δεν επεξηγείται με οποιοδήποτε τρόπο η θέση ότι η ύπαρξη μιας μόνο προσφοράς, η οποία κρίθηκε εντός προδιαγραφών και όχι ασυνήθιστα χαμηλή από το αρμόδιο όργανο αξιολόγησης, καθιστά αδύνατη την εξαγωγή συμπεράσματος αν αυτή είναι συμφέρουσα για το Κράτος. Αυτό μάλιστα, με δεδομένο όπως ορθά υπέδειξαν οι Αιτητές, το γεγονός ότι κριτήριο ανάθεσης είναι αποκλειστικά η χαμηλότερη τιμή, καθιστά ατεκμηρίωτη τη θέση της Αναθέτουσας Αρχής ότι *«δεν μπορεί να θεωρηθεί αξιόπιστο μέτρο σύγκρισης για εξαγωγή σωστών συμπερασμάτων κατά πόσο η μοναδική έγκυρη προσφορά είναι συμφέρουσα για το Κράτος.»*

Με βάση όλα όσα έχουν ήδη αναφερθεί κρίνουμε ότι η απόφαση του Συμβουλίου Προσφορών για ακύρωση του διαγωνισμού δεν μπορεί να δικαιολογηθεί κατ' επίκληση του Κανονισμού 34(5)(ε) αλλά ούτε και κατ' επίκληση του δημοσίου συμφέροντος χωρίς περαιτέρω τεκμηρίωση και ως εκ τούτου πάσχει.

Ενόψει όλων των πιο πάνω δεν κρίνουμε σκόπιμη την εξέταση των υπόλοιπων λόγων ακύρωσης και αποφασίζουμε ομόφωνα ότι η παρούσα Προσφυγή επιτυγχάνει και η προσβαλλόμενη απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής ακυρώνεται.